

NA KORZE JMÉNEM SLÁVA

1. Na korze jménem sláva pudr a matnej lesk,
korytem brát, nehtem dávat, a hlídat vrásky, čekat na potlesk.
Bublíny, prášky, fámy, řekni, co žene Tě vpřed,
když ztratíš všechny známý, zkus trochu vína nebo hladit amulet.
2. Na korze jménem sláva daří se nocím i dnům,
šmíra si tam rande dává, buď přijdeš pozdě, nebo o rozum.
Závist je rozkvetlá louka, dlaň, co se zavírá v pěst,
co nejde lepit, se stlouká, šplhej, dotkneš se nebe i hvězd.
3. Na korze jménem sláva trampoty, cukr a led,
nepadat, nemuset vstávat a čekat, že to bude naposled.
Když chybí jiskra i nápad, jako když krajina spí,
večery začnou se lámat, a je to smutný a zlý.
4. Na korze jménem sláva jsme svoji, zrychlený dech.
Začni o sobě váhat, zmizíš, ani pěna, kalnej břeh.
Kutálka po sobě sklízí, každěj je tak trochu rád,
není co dát, nic už se nenabízí, v sezoně zmrzliny a hitů promenád.

H + T: František Stralczynský